

DESTER

No. 2 FEBRUARI 1987

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Vislijnen drogen op het strand
van Sesimbra (Portugal)

67e JAARGANG

Nr. 2

INHOUD:	Blz.
Onze Profeet spreekt	35
Genealogie	38
Genealogie en Tempelwerk	44
De vraag van de maand	44
Voormalige presidenten van de Nederland- se Zending groeten ons	47
Districtsconferentie Nrd. Holland-Utrecht	50
Het Evangelie van intelligente inspanning	55
Roadshowconferentie 1967	57
De nieuwe Ster	60
Onderlinge Ontwikkelings-Vereniging . .	61
Gebeurtenissen in de Zending en de Hol- landse Ring	62

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: H. Gaster, Hanenburglaan 18, Den Haag.

*"De Ster" van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR
GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING
AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT

DE WIL VAN GOD

door President David O. McKay

(In de vergadering voorgelezen door zijn zoon)

En nu, mijn broeders en zusters, zijn wij het einde van de laatste vergadering in deze grote conferentie van de Kerk genaderd. Ik ben, evenals u, onze hemelse Vader dankbaar voor de leiding van de Heilige Geest gedurende de gehele conferentie. Wij hebben inspirerende en verheffende boodschappen van de leiders der Kerk vernomen. Ik heb deze medewerkers van de algemene autoriteiten lief in de ware betekenis van dat woord — de liefde van de broederschap van Christus. God zegene hen!

In deze verscheidene vergaderingen van de conferentie hebben wij getuigenissen gehoord dat wij kinderen van onze Vader in de hemel zijn en dat God een levend Wezen is. Wij hebben ook gehoord dat Christus, Die gekruisigd was en de derde dag herrees, het Hoofd van deze Kerk is. Wij hebben het getuigenis van de Geest ontvangen dat Hij in deze bedeling het evangelie van Jezus Christus heeft geopenbaard en opnieuw in al zijn volheid op aarde is gebracht. Dat het evangelie van Jezus Christus, zoals dit aan de profeet Joseph Smith werd geopenbaard, in elk opzicht de macht Gods tot zaligheid is. Het geeft aan elk mens hier het

volmaakte leven en door gehoorzaamheid aan de evangeliebeginselen geeft het ons het eeuwige leven.

Wat is het eeuwige leven? In het hogepriesterlijk gebed dat Jezus, onze Verlosser uitsprak kort voordat Hij de beek Kedron overstak en de kus van de verrader die hem in de handen van de soldaten overleverde ontving, komen wij deze woorden tegen: „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.” (Joh. 17 : 3). God en Zijn Zoon kennen is eeuwig leven. Ziedaar de sleutel. Ik verlang het eeuwige leven te hebben. Ik verlang dit meer dan iets anders in de wereld - het eeuwige leven voor mij en de mijnen, voor u en voor de gehele wereld.

In de woorden van de Verlosser zelf ligt het geheim.

Maar hoe kunnen wij Hem *kennen*? Dat is de volgende vraag. Heeft Hij ooit te eniger tijd of gelegenheid die vraag beantwoord? Indien wel, dan willen wij het antwoord weten, want het is van het hoogste belang. Wanneer wij de geschriften nagaan van de mannen die dagelijks met de Heer omgingen, zien wij dat op een ge-

ven ogenblik mensen luid tegen Hem protesteerden. Zij verzetten zich tegen Zijn werk. Een van hen riep uit: „Hoe weten wij dat wat U ons vertelt waar is?” althans woorden van die strekking. „Hoe weten wij dat Uw bewering dat U Gods Zoon bent, waar is?” Jezus antwoordde hem op eenvoudige wijze (en merk de proef op): „*Zo iemand wil Deszelfs wil doen, die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of Ik van Mijzelven spreek.*” (Joh. 7 : 17). (Cursivering van de schrijver).

De proef is zeer gezond, zeer wijsgerig. Het is de eenvoudigste proef om iemand iets te laten weten die men zich maar kan bedenken. Het doen van iets, het met zijn gehele wezen er zich aan geven, zal u er van overtuigen of het goed of slecht is. U bent misschien niet in staat mij van hetgeen ge weet te overtuigen, maar u weet het, want u hebt er naar geleefd. Dat is de proef die de Zaligmaker die mannen gaf toen zij Hem vroegen hoe zij konden weten of de leer van God dan wel van de mens was.

Wij hebben nu de vraag: „Hoe zullen wij het weten?” beantwoord maar nu komt de vraag: „Wat is de wil?” En hierin ligt de gehele kern van het evangelie van Jezus Christus. Zo eenvoudig als Jezus zeide wat het eeuwige leven is en hoe wij dit zullen kennen zo eenvoudig als Hij de proef voorlegde, juist zo eenvoudig heeft Hij verklaard wat Zijn wil is.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen getuigt tot de wereld dat deze wil van God in deze bedeling bekend

is gemaakt, dat de beginselen van het evangelie, de beginselen van het leven, geopenbaard zijn. Zij zijn in overeenstemming met de beginselen die Christus in het midden des tijds leerde. Het is niet mogelijk hier alle beginselen welke die wil vormen, op te noemen, doch zij zijn zo eenvoudig dat, zoals de schriften zeggen, de dwazen niet zullen dwalen. (Jes. 35 : 8). Na het acht geven op de beginselen en verordeningen van het evangelie is „de wil” van God dat wij onze medemensen dienen, hun wel-doen, deze wereld beter maken door het leven dat wij hebben geleefd. Christus gaf alles om ons dat beginsel te leren. Ook zeide Hij: „. . . Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan.” (Matth. 25 : 40). Dit is de boodschap die God ons heeft gegeven. Deze Kerk is Gods Kerk, die zo volmaakt georganiseerd is dat iedere man en iedere vrouw en ieder kind een kans krijgt iets goeds voor iemand anders te doen. Het is de plicht van onze priesterschapsdragers, van onze onderorganisaties en van ieder lid te dienen en Gods wil te doen. Indien wij dat doen en hoe meer wij dat doen, des te meer wordt onze overtuiging sterker dat het Gods werk is, want wij toetsen het. Dan, door Gods wil te doen, leren wij God kennen en komen nader tot Hem en voelen wij dat het eeuwige leven voor ons is weggelegd. Wij voelen dan liefde voor alle mensen en kunnen met de apostelen van ouds uitroepen: „Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in

het leven, dewijl wij de broeders liefhebben . . .” (1 Joh. 3 : 14).

God openbaart waarlijk in deze tijd aan 's mensen ziel de werkelijkheid van de opstanding des Heren, van de goddelijke en eeuwige waarheid dat God leeft, niet als een macht, een essentie, een kracht maar als onze Vader in de hemel. O, waarom proberen de mensen die macht, welke door wetenschap en godsdienst beide wordt erkend, tot een kracht zonder meer te maken? Soms zou ik wel willen dat de mensen neerknielden en tot elektriciteit of atoomkracht gingen bidden. Stelt u zich dit eens voor: iemand die tot deze krachten tracht te bidden. Dat heeft geen nut, maar toch zijn het grote en bekende krachten. Tot God de Vader echter kunt ge wel bidden; Hij is een Persoon. God openbaart Zijn bestaan aan de ziel. Hij openbaart het Godschap van de Heer Jezus Christus, die kwam om ons de grote waarheid van het bestaan van God en van Zijn Zoon bekend te maken. In die geest en met zulk een getuigenis in mijn ziel ge tuig ik heden dat Jezus Christus de Verlosser van de wereld is.

„Ik weet dat mijn Verlosser leeft
Niets dat mij zo veel troost hier geeft
Hij leeft, van 't leven eens beroofd,
Hij leeft, mijn immer levend Hoofd
Hij leeft, Zijn naam zij steeds geloofd!
Hij leeft, mijn Lichtbron, nooit verdoofd!
Geen woord, dat zo veel blijdschap geeft:
Ik weet, dat mijn Verlosser leeft!”

(Samuel Medley)

God helpe ons en de gehele wereld de werkelijkheid te zien dat het evangelie van Jezus Christus onder de mensen is gebracht en dat door gehoorzaamheid daaraan het Vaderschap van God en de broeder-

schap van de mens voor iedere moeder en vader, voor iedere zoon en dochter werkelijkheden moge zijn. Moge God de dag verhaasten dat dit getuigenis in ieders hart zal wonen.

God zegene u, dragers van het priesterschap. Dat gij het met waardigheid en gerechtigheid, die van binnenuit en niet van buitenaf komen, moagt dragen.

God zegene onze vrienden, die via de radio en televisie aanwezig waren; de leiders en eigenaars van de stations die deze uitzendingen mogelijk hebben gemaakt. God zegene onze vrienden met wie wij samenwerken en die tot de vooruitgang van deze grote kerk bijdragen. Wij zijn dankbaar voor hun vriendschap.

God zegene ons, opdat wij met een vaster besluit dan wij ooit tevoren hadden, huiswaarts zullen gaan om het evangelie van Jezus Christus te leven, goed voor onze gezinnen en onze burens te zijn, eerlijk te wezen in ons doen en laten, zodat de mensen, die onze goede werken zien, onze Vader in de hemel daarvoor gaan verheerlijken.

Ik laat mijn zegeningen bij u achter; bij de zieken en bedroefden; bij onze soldaten, van wie sommigen het hoogste offer voor de vrijheid brengen; bij onze zendelingen die over de wereld verspreid zijn. zorg met hen zal zijn, waar zij zich ook bevinden.

Moge God u allen zegenen en moge Hij u leiden en helpen, opdat gerechtigheid, harmonie en liefde voor elkander in elk gezin moge wonen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen.

GENEALOGIE

Vervolg The House of the Lord, van James E. Talmage

De Tabernakel der Samenkomst

Vanuit het midden van de wolk, vergezeld van donder en bliksem, gaf de Heer op Sinaï aan Mozes de Wet en het Getuigenis. Niet alleen Mozes sprak daar met de Heer persoonlijk maar na een Goddelijk gebod gingen ook Aäron met zijn zonen Nadab en Abihu, tezamen met 70 ouderlingen van Israël, op de berg en zagen daar God, namelijk de God van Israël. De glorie van God bleef verscheidene dagen op Sinaï. Ex. 24 : 9, 10 en 18. „En Mozes ging in het midden der wolk, nadat hij op den berg geklommen was; en Mozes was op die berg veertig dagen en veertig nachten”. Toen Mozes afdaalde bracht hij de opdracht mee om de kinderen Israëls op te roepen bij te dragen aan, en te offe-

ren van hun vermogen en al hun dierbare dingen, die nodig zouden zijn voor de bouw van een heiligdom voor de dienst in de wildernis. „Toen sprak de Heere tot Mozes, zeggende: Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij voor Mij een heoffer nemen. Van alle man, wiens hart zich vrijwillig bewegen zal, zult gijlieden Mij heoffer nemen. Dit nu is het heoffer, hetwelk gij van hen nemen zult, goud en zilver en koper, alsook hemelsblauw en purper en scharlaken, en fijn linnen en geitenhaar, roodgeverfde lamsvellen en dassenvellen en sittimhout; olie tot den luchter; specerijen ter zalfolie, en tot roking welriekende specerijen; sardonixstenen en vervullende stenen tot den efod en tot den borstlap.

En gij zult Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone. Naar al wat Ik u tot een voorbeeld dezes tabernakels en een voorbeeld van al deszelfs gereedschap wijzen zal, even also zult gijlieden dat maken." Ex. 25 : 1-9.

Het antwoord van het volk was zo vrijwillig en prompt, dat er spoedig een overvloed van materiaal verzameld was. Ex. 36 : 5-7 „En zij spraken tot Mozes, zeggende: Het volk brengt te veel, meer dan genoeg is ten dienste van het werk, hetwelk de Heere geboden heeft te maken. Toen gebod Mozes dat men een stem zoude laten gaan door het leger, zeggende: Man noch vrouw make enig werk meer ten heoffer des heiligdoms; also werd het volk teruggehouden van meer te brengen. Want der stof was hun genoeg voor het gehele werk, dat te maken was. Ja, daar was nog over."

Goddelijke leiding werd gemanifesteerd bij het aanwijzen van de mannen, die een opdracht zouden krijgen in het werk. Bezaleel, de zoon van Uri, en Aholiab werden door openbaring aangewezen om meestervakman te zijn, onder wier leiding de andere arbeiders zouden werken tot alles klaar was, in overeenstemming met het openbaarde patroon en plan. En zó klaargemaakt zou het de belichaming zijn van het allerbeste materiaal en het allerbeste vakmanschap.

De tabernakel stond binnen een omheining of hof, ommuurd door een zeildoeken schutting, met een ingang van fijn geborduurde gor-

dijnen. De gordijnen, die de muren van de hof vormden waren opgehangen aan pilaren, die met tussenruimten stonden langs de zijden van een rechthoek. De langere muren liepen van oost naar west, met de hoofdingang in de omheining aan de oostkant. Van de twee vierkanten binnen de omheining werd het oostelijke gereserveerd voor samenkomsten van het volk, terwijl het westelijk vierkant het meer heilige gedeelte van de Tabernakel zelf was. De zo omsloten ruimte was in het geheel 100 ellen oost en west en 50 ellen noord en zuid, of om en nabij 150 voet bij 75 voet. In het oostelijk deel, en dus verwijderd van de tabernakel stond het altaar voor de brandoffers. Tussen het altaar en de Tabernakel stond het wasbekken; dit was een groot koperen vat, dat op een voetstuk stond en water bevatte voor het ceremonieele reinigen van de handen en voeten der priesters. Het is van belang aan te tekenen dat het wasbekken en het daarbij behorende voetstuk waren gemaakt met speciale medewerking van de vrouwen, die hun koperen spiegels voor dit doel gaven.

De Tabernakel stond met zijn lange as oostwest en met de ingang op de oostelijke zijde. Het gebouw was maar 30 ellen lang en 10 ellen breed, of 45 bij 15 voet; dit zijn de afmetingen zoals Josephus ze geeft, en praktisch in overeenstemming met de beschrijving in Exodus, wat te kennen geeft 20 planken te bevatten aan elke kant, elke plank anderhalve el breed; aan de westzijde zes planken van

anderhalve el of 9 ellen in het geheel. Dit zou met de hoekposten mee de gehele breedte gelijk maken aan die, gegeven door Josephus, nml. 10 ellen. De el is een oude lengtemaat, welks waarde varieert in de diverse landen in diverse tijden. Volgens moderne Bijbelencyclopedieën is de el in de Bijbel 1 voet 6 inches = ± 45 cm. De planken van de muren werden tezamen gehouden door laspinnen, met zilver overtrokken, twee in iedere plank; de planken zelf waren ingelegd met goud en waren voorzien van ringen van hetzelfde materiaal, om de staven op te vangen, die ook al belegd waren met goud.

Het schijnt dat de Tabernakel maar een klein gebouw was, volkomen ongeschikt voor de accommodatie van grote vergaderingen, maar laten we ons herinneren dat het voor zoiets nooit bedoeld was. Binnen de Tabernakel hadden slechts de aangewezen priester-schapsdragers een ambt, en van deze konden slechts de weinigen, die daadwerkelijk aangewezen waren voor de dienst van de dag, toegelaten worden.

De Tabernakel was gedeeld door een gordijn, speciaal genoemd de voorhang; het buitenste gedeelte was bekend als de Heilige plaats, en het binnenste als de Allerheiligste plaats, ofwel het Heilige der Heiligen. Josephus en sommige anderen vermelden dat de Tabernakel drie delen omvatte; het derde echter was in werkelijkheid buiten de hoofdtent, verscheen als een voorportaal aan de oostzijde,

5 ellen diep, en strekte zich uit over het gehele front.

De voorhang, die de Heilige plaats scheidde van het Heilige der Heiligen, was van een buitengewoon vakmanschap van blauw, purper en scharlaken en fijn getweend linnen van handwerk en geborduurd met engelen.

Het hing op vier houten pilaren, overdekt met goud, de haken waren van goud en de houders van zilver. Het hout, dat voor deze pilaren gebruikt werd, zoals inderdaad ook gebruikt voor andere delen van het bouwwerk, was het zeldzame, kostbare en duurzame sittim of acaciahout, ook wel doornhout genoemd.

Achter de voorhang was het omsloten gebied hoogst heilig; en daarin werd de Arke des Verbonds geplaatst met zijn Goddelijke Zetel (Verzoendeksel), dragende de heilige cherubims; de beschrijving hiervan verschijnt in de verslagen als volgt:

„En Bezaleel maakte de Ark van sittimhout, $2\frac{1}{2}$ el was de lengte er van en $\frac{1}{2}$ el de breedte en $1\frac{1}{2}$ el de hoogte; hij overtrok ze van binnen en van buiten met zuiver goud, aan hare vier hoeken, alzo dat twee ringen op de éne zijde derzelve waren, en twee ringen op haar andere zijde. En hij maakte handbomen van sittimhout, en hij overtrok ze met goud; en hij stak de handbomen in de ringen aan de zijden van de Ark, om de Ark te dragen.

Hij maakte ook een Verzoendeksel van zuiver goud; $2\frac{1}{2}$ el was deszelfs lengte en $1\frac{1}{2}$ el deszelfs breedte. Ook maakte hij twee che-

rubs van goud, van dicht werk maakte hij ze, uit de beide einden des Verzoendeksel; énen cherub uit het éne einde aan deze zijde, en de andere cherub uit het andere einde aan gene zijde; uit het Verzoendeksel maakte hij de cherubs, uit deszelfs beide einden. En de cherubs waren de beide vleugelen omhoog uitbreidende, bedekkende met hunne vleugelen het verzoendeksel, en hunne aangezichten waren tegenover elkander; de aangezichten des cherubs waren naar het verzoendeksel” Ex. 37 : 1-9, vergelijk 25 : 10-22.

Buiten de voorhang, maar nog binnen de tabernakel, was de Heilige plaats; hierin waren de tafel der toonbroden, het wierookaltaar en de zevenarmige kandelaar. Zie Ex. 37 : 10-29.

Het rijke maaksel, dat de muren en het dak van de Tabernakel vormde, was van buitengewoon vakmanschap. Ze waren ontworpen als ruwere draperieën van geitewool, en dit om de beurt met een bedekking van huiden. Naar dit gebouw, zoals het voltooid werd, wordt in de Schriften soms verwezen als de tent der samenkomst, en in andere als de Tabernakel der samenkomst; de eerste term 13 maal, de tweede 133 maal; niettegenstaande dit verschil is het origineel in beide gevallen Ohel Moed, waarvan de meest authentieke vertaling is Tent der Vergadering. Laten we echter niet veronderstellen dat dit bedoelt te zijn een vergaderhuis in de gewone zin, want de vergadering, die hier bedoeld is, is niet een vergadering van bezoekers, maar de plaats van

gemeenschap van God met Zijn Priesterschap.

Op de eerste dag van het tweede jaar, volgend op Israëls exodus uit Egypte, werd de Tabernakel voor de eerste maal opgezet, en al de heilige dingen werden geschikt volgens de regelrechte geboden van de Heer.

De voorhang werd opgehangen, en de plaats werd geheiligd als de heiligste plek, onuitsprekelijk heilig als de woonplaats van Jehova. Zoals ook op Sinaï een wolk de tijdelijke nabijheid verhulde, was het ook met de tabernakel. Ex. 40 : 34-38 „Toen bedekte de wolk de tent der samenkomst en de heerlijkheid des Heeren vervulde de Tabernakel, zodat Mozes niet kon ingaan in de tent der samenkomst, dewijld de wolk daarop bleef, en de heerlijkheid des Heeren de Tabernakel vervulde. Als nu de wolk opgeheven werd van boven den Tabernakel, zo reisden de kinderen Israëls voort in al hunnen reizen; maar als de wolk niet opgeheven werd, zo reisden zij niet, tot op den dag, dat zij opgeheven werd. Want de wolk des Heeren was op den Tabernakel bij dag, en het vuur was er bij nacht op, voor de ogen des gansen huizes Israëls, in al hun reizen.

De aldoordringende en alles beheersende gedachte in de oprichting van dit draagbare heiligdom was die van de innige gemeenschap tussen Jehova en Zijn volk. Het zou zichzelf beschouwen als het speciale volk van God; en onder hen zou Hij verblijven, in overtreffende trap de tegenwoordigheid van houten en stenen goden, waar-

mee Israël had moeten strijden, te boven gaand. Deze gedachte werd uitgedrukt in het vroegste gebod ten aanzien van het bouwen van de tabernakel. „En laat hen Mij een heiligdom maken, zodat Ik onder hen moge verblijven.” Het was daarom te verwachten dat bij de stichting van een heiligdom voorschriften en verordeningen zouden worden gemaakt, waarbij mannen werkelijk zouden worden aangesteld in de heilige ambten van het priesterschap. Terwijl Mozes de grote hogepriester was van Israël, staande aan het hoofd van een bepaalde bedeling van Goddelijke autoriteit en macht, waren er vele priesterlijke functies behorende tot de minder verheven klasse, waaronder Aäron en zijn vier zonen, Nadab, Abihu, Eleaser en Ithamar, die aangesteld werden.

Zoals de Tabernakel is gebouwd onder speciale leiding, zelfs tot in de geringste details, werden ook de bedieningen in het priesterschap voorgeschreven, en de orde van aanbidding vastgesteld, waarbij het volk er aan zou worden herinnerd, dat Jehova onder hen verbleef, en zij geen andere goden voor Zijn aangezicht zouden stellen.

De Tabernakel was in de eerste plaats bereid voor verhuizende dienst; daarom waren zijn delen apart gemaakt en zo samengevoegd als nodig was om het gemakkelijk tezamen op te zetten of uit elkaar te nemen. Eenmaal opgezet binnen zijn hof, bekleedde de Tabernakel een ereplaats in het centrum van het kamp. Op het Oosten, en daarom onmiddellijk voor de ingang tot de hof, waren

de tent van de priesters, terwijl aan de andere zijden de Levieten kampeerden. Deze meest nabijzijnden leken op de lijfgarde van de Grote Koning, wiens troon binnen in het heiligdom was; en achter hen waren de andere stammen in orde van gevestigde prioriteit. Ontakeld tijdens het vervoer behield de tabernakel nog de centrale plaats; zijn dragers waren de Levieten, en het hele leger van Israël was zijn wachter.

Totdat Israël zich permanent gevestigd had in het land van belofte had de Tabernakel van de samenkomst slechts tijdelijke rustplaatsen. Als het volk verhuisde werd de Tabernakel gedragen tot het een meer permanente plaats kreeg in Shilo. Daar bij de deur van de Tabernakel werd de laatste verdeling van Canaän onder de stammen gemaakt. Daar verbleef hij gedurende de tijd van de Richteren, tot, door hun zonden, God had toegestaan dat de Ark zou weggaan uit de hoede van de Israëlieten naar die van de Philistijnen (zie I Sam. 4 : 10-18. De glorie van het heiligdom was grotendeels verloren en dus had de tabernakel opgehouden te bestaan; zijn heilige dienst was opgeschort. „De eer is gevankelijk weggevoerd uit Israël, want de Ark Gods is genomen” I Sam 4 : 22. Er is een bewijs dat, tijdens de regering van Saul, de Tabernakel voor een korte tijd was gevestigd te Nob, want daar vinden we de priester Ahimelech de dienst van het toonbrood onderhouden, maar de Arke des Verbonds was zéker niet daar. Zie I Sam. 7 : 1-2.

Vervolgens vernemen we dat de tabernakel opgezet werd in Gibeon; het waarom van zijn verhuizing daarheen is niet volledig bekend. Zie I Kron. 21 : 28-30, vergelijk II Kron. 1 : 3-6. De Ark

werd gehuisvest in een andere tent, en tenslotte werden beiden gebracht in de schitterende tempel van Salomo, waarbij alle vroegere heiligdommen werden afgeschaft.

De derde Tabernakel

Nog een andere heilige tent werd gemaakt en gebruikt in Israël vóór de oprichting van de Grote Tempel. Deze noemen we voor het gemak de derde tabernakel; het werd opgericht door koning David, in zijn eigen stad, als een onderdak voor de Arke des erbonds. Zoals reeds geciteerd vertellen de schriftuurlijke verslagen van de verovering van de Ark door de Philistijnen, en van zijn terugkeer naar Israël. Dit voorval gebeurde tijdens het latere deel van het bestuur van de Richteren, voordat Israël had gebogen voor een koning in Canaän. Zie I Sam. 4 : 10-22, ook hoofdst. 5 en 6, en 7 : 1-2.

Gedurende de regering van Saul verbleef de Ark onder het dak van een particuliere woning, waarin echter een priester de zorg er voor en het beheer er over behield. Een van de eerste daden van David, nadat hij koning was geworden, was een plan te maken om de Ark te laten verhuizen naar een geschiktere plaats. Tijdens deze verhuizing werd Uzza getroffen, omdat hij zonder autoriteit het heilige vat vast wilde houden; en deze manifestatie van Goddelijk misnoegen trof David zo, dat hij

zijn doel, om de Ark op te zetten in zijn eigen stad, uitstelde en hem plaatste in een andere woning, nml. die van Obed Edom, de Gethiet. Zie I Kron. 13. Terwijl de Ark onder dat dak verbleef, werd het huishouden gezegend en voorspoedig.

In de loop van de tijd werd toch uitvoering gegeven aan het oorspronkelijke plan om een speciale tent klaar te maken voor de ontvangst van de Ark in de stad van David. II Sam. 6 : 17 „Toen zij nu de Ark des Heeren inbrachten, stelden zij die in hare plaat, in het midden der tent, die David voor haar gespannen had; en David offerde brandofferen voor des Heeren aangezicht en dankofferen.”

Alzo werden er gedurende de regering van David twee plaatsen beschouwd als heiligdommen; en de verering van het volk verdeeld. Salomon schijnt de heiligheid van beide plaatsen erkend te hebben - de rustplaats van de Ark te Jeruzalem en de plaats van de Tabernakel van de Samenkomst te Gibeon. Zie I Kon. 3 : 15 en II Kron. 1 : 3-4. Door hem werden beide heilige plaatsen weer tezamen gebracht. Zie I Kon. 8 : 1-4.

Genealogie en Tempelwerk

„En laten verder alle verslagen in orde worden gehouden, opdat ze in de archieven van Mijn heilige tempel mogen worden gebracht om van geslacht op geslacht in herinnering te worden gehouden, zegt de Here der heirscharen” L. & V. 127 : 9.

Bent u reeds met uw verslagen begonnen? Werden de verordeningen reeds voltrokken? Worden uw verslagen in het archief van de heilige tempel bewaard?

Gedurende het jaar 1966 werd in de Zwitserse en in de Londense

tempels tezamen door leden uit de Hollandse Ring en de Nederlandse Zending voor 853 tempelbegiftigingen gewerkt.

Tempelreizen in 1967:

28/29 april weekeind tempelreis naar Zollikofen

19 t/m 23 juni tempelweek in Zollikofen

24 t/m 28 juli tempelweek in Londen

29/30 september weekeind tempelreis naar Zollikofen.

C. v. d. P.

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,

President
van de Raad der Twaalven

Raadgever
in het Eerste Presidentschap

*

Satan's macht om wonderen te doen

VRAAG: „Heeft Satan macht om wonderen te doen? Ik vraag dit omdat een prediker genezingen schijnt te verrichten en door middel van televisie en radio zijn macht demonstreert en aldus re-

clame maakt voor zijn bijeenkomsten en voor het werk dat hij doet. Er zijn enkele handelingen en uitdrukkingen van hem die indruk op mij maken en weer andere waarvan ik denk dat ze niet van

de Heer komen. Wij geloven dat ze niet in overeenstemming zijn met wat onze Zaligmaker leert. Hij schijnt niet een kerk te vertegenwoordigen, maar nodigt zijn hoorders wel uit tot de een of andere kerk toe te treden en hun vergaderingen bij te wonen. Wij kunnen dit probleem niet oplossen. Kunt u ons helpen?”

ANTWOORD: Door de eeuwen heen en in bijna alle landen hebben mensen grote occulte en mystieke krachten uitgeoefend, zoals zelfs het genezen van zieken en het verrichten van wonderen. Waarzeggers, tovenaars en astrologen trof men in de hoven van vroegere koningen aan. Zij beschikten over bepaalde vermogens waardoor zij de problemen, dromen, enz. van de vorst voorspelden en oplosten. Een van de treffendste voorbeelden hiervan staat in Exodus opgetekend, waar Farao de wijze mannen en tovenaars bijeen riep die sommige wonderen welke de Heer Mozes en Aäron had geboden te doen, nadeden. Toen Aäron zijn staf nederwierp, werd die een slang. De Egyptische magiërs wierpen hun staven neer en die werden ook slangen. Toen Aäron zijn staf boven de rivier verhieft, werd deze als bloed en de vissen stierven. De magiërs deden met hun toverij hetzelfde en toen Aäron zijn staf over de stromen, de rivieren en de vijvers uitstrekte, kwamen er kikvorsen tevoorschijn die het land bedekten. „Toen deden de tovenaars ook alzo, met hun bezweringen; en zij deden vorsen over Egypteland opkomen”. (Exo. 7, 8).

Verder dan dat konden de Egyptische tovenaars niet gaan. In de dagen van Jozef konden zij de droom van Farao niet verklaren, omdat het een droom was die van de Here kwam, maar Jozef, die het priesterschap droeg, legde hem uit. Zo konden de astrologen de droom van Nebucadnezar van het beeld evenmin uitleggen, omdat die van de Here kwam, maar Daniël, die het priesterschap droeg gaf de uitlegging. De Indische tovenaars verrichten zelfs in deze tijd vele wonderbare werken.

Satan heeft grote macht

Er is geen twijfel aan dat Satan grote macht bezit en dat hij als een engel des lichts kan verschijnen. In deze gedaante verscheen hij op de oevers van de Susquehanna rivier, in verzet tegen de herstelling van sleutelen. Hij werd door Michael ontdekt en zijn plannen werden vrijdeld. (Zie L. & V. 128 : 20. Vgl. ook afd. 129 : 8). Jacob, de zoon van Lehi, zeide dat indien er geen verzoening was geweest, onze geesten „hadden aan hem gelijk moeten worden: duivels, engelen van een duivel, uitgesloten uit de tegenwoordigheid van onze God, om bij de vader der leugens te vertoeven in de ellende, waarin hij zelf ook is; ja, gelijk aan dat wezen, dat onze eerste ouders bedroog, dat zich bijna verandert in een engel des lichts, en de kinderen der mensen aandrijft tot het stichten van geheime moordbenden en het verrichten van allerlei andere geheime werken der duisternis.” (II Nephi 9 : 9).

Korihor, die de Nephieten had getracht te bedriegen, gaf toe dat Satan hem als een engel was verschenen en hem had gezegd wat hij de mensen moest leren. (Alma 30 : 53).

Toen de Profet Joseph Smith en een groep broederen van Missouri naar Kirtland reisden, kampeerden zij in een bocht van de rivier Missouri. Daar zag Elder William Phelps bij daglicht, in een open visioen, de vernietiger in zijn vreselijkste macht over de wateren gaan; anderen hoorden het geweld, maar zagen niet het visioen. (D.H.C., Dl. I. pag. 203). De Heiland zeide dat Satan de macht had de lichamen van mannen en vrouwen te binden en hen pijnlijk te kwellen. (Matth. 7 : 22-23; Lukas 13: 16). Indien Satan macht had de lichamen te binden, moet hij ook macht hebben ze los te maken. Men moet niet vergeten dat Satan veel kennis bezit en daarbij gezag kan uitoefenen en tot zekere hoogte de elementen kan beheersen, wanneer een grotere macht niet tussenbeide komt. Paulus noemde Satan in zijn brief aan de heiligen te Efeze: „de overste van de macht der lucht, de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid.” (Ef. 2 : 2).

Ware Profeten verkondigen duidelijke leer

Wanneer een mens in de naam des Heren komt, zieken geneest en machtige werken doet, komt hij niet met trompetgeschal en maakt hij ook geen reclame voor zijn verichtingen. Hij zal bovendien ook

geen vage leer verkondigen. Hij zal de mensen niet zeggen dat zij tot een kerk moeten toetreden, welke dan ook, maar hij zal een duidelijke leer verkondigen, de leer van bekering en doop tot vergeving van zonden en van het opleggen der handen voor het ontvangen van de Heilige Geest. Wanneer iemand komt die zijn eigen leer predikt en hij doet dit alles om door de mensen te worden gezien en zijn daden in de wereld bekend te maken, is dat een zeker teken dat hij niet van Godswege werd geroepen, ofschoon hij misschien wel wonderen verricht. Wanneer de Heiland bij talrijke gelegenheden de zieken genas en de blinden het gezicht teruggaf, vermaande Hij hen, zeggende: „Ziet, dat het niemand wete.” En „Hij gebod hun scherpelijk, dat zij Hem niet openbaar zouden maken.” Dergelijke vermaningen kunnen we in de volgende teksten vinden:

Matth. 9 : 30; 12 : 9-16; Markus 3 : 10-12; 7 : 32-36; 8 : 22-26.

In deze bedeling zeide de Here tot de elders van de Kerk dat wanneer zij heengingen in nederigheid en geloof, zij *in Zijn naam* „vele wondervolle werken doen, duivelen uitwerpen; de zieken genezen; de ogen der blinden opendoen en de oren der doven openen; en de tong van de stommen zal spreken.” Maar ook zeide Hij:

„Doch ik geef hun een gebod, dat zij zich niet op deze dingen moeten beroemen, noch ze voor de wereld bespreken, want deze dingen zijn u tot uw nut en tot zegen gegeven. (L. & V. 84 : 66-73).

VOORMALIGE PRESIDENTEN VAN DE NEDERLANDSE ZENDING GROETEN ONS Eeuwige vooruitgang

Het is al meer dan tien jaren geleden sinds ons gezin huiswaarts ging na meer dan vier jaren in het mooie kleine Holland te hebben doorgebracht.

Wij hielden van Holland en de Nederlanders. Wij hebben vele prettige ervaringen opgedaan en blijvende vriendschap met leden en niet-leden van de Kerk aangeknoopt. De jaren in het zendingsveld hebben de familieband versterkt, onze kennis vermeerderd en een diepe waardering voor het herstelde evangelie van Jezus Christus gegeven. Wij zullen onze Hemelse Vader voor dit voorrecht altijd dankbaar zijn. Onze kinderen waarderen het leven nu meer en weten nu beter wat de beginnelen van het evangelie voor iemand kunnen doen wanneer hij ze naleeft. Wij betuigen onze diepste dankbaarheid voor uw liefde en vriendschap en voor de vriendelijkheid en hulpvaardigheid ons door u betoond gedurende die jaren.

Onze kinderen zijn nu volwassen en zijn niet meer thuis. Daryl is met H. J. M. Hoole jr. getrouwd; zij wonen in Salt Lake City. Zij hebben zes lieve kinderen. Hank is een zeer succesrijk agent van de New York Life Insurance Company en Daryl heeft verscheidene boeken over huishouding en onderwijs aan kinderen geschreven. Donette trouwde met Gail W. Ockey.

Zij en hun vier schatten van kinderen wonen in Oakley Idaho. Gail is het hoofd van de seminarie en tevens bisschop van zijn wijk. Donette en Daryl hebben samen hun laatst verschenen boek geschreven. Donette is verslaggeefster van het plaatselijk blad. Marvin huwde met een buitengewoon aardig meisje, Sandra Jean Rabi-ger. Zij wonen in Cambridge, Massachusetts, waar Marvin de handelshogeschool bezoekt. Hij wil zijn studies om op bankzaken en financiën te promoveren in twee jaar voltooien. Lee is een jaar op de universiteit van Utah geweest en vervult nu een zending in Hong Kong. Het spreken over thuis, over de familie en de Kerk is de aanleiding voor mijn boodschap voor deze gelegenheid.

Een schrijver zeide eens: „De kracht van een natie ligt in de intelligent en wel geordende tehuizen van de mensen.” Een andere zeide: „Het noodzakelijkste element in ieder huis is God.” En dit is van President McKay. „Ik besef meer dan ooit tevoren dat mijn getuigenis van de werkelijkheid van het bestaan van God in dat tehuis ontstond, waar ik een kind was. Het was door hetgeen mijn ouders leerden en door het voorbeeld dat ik, hoewel nog een kind, de absolute wetenschap ontving dat God mijn Vader is.” Ook heeft hij gezegd: Mislukking in het ge-

zin kan door geen enkel succes daarbuiten worden vergoed." Er is geen gemakkelijke manier om een gezin groot te brengen. De ouders zijn voor hun kinderen verantwoordelijk. Van Abraham werd gezegd:

„Want Ik ken hem; hij zal zijn kinderen gebieden en zijn huisgezin achter hem, en zij zullen de wil des Heren doen." En in Leer en Verbonden lezen wij: „En wanneer gij al uw dagen zoudt besteden met bekering tot dit volk te prediken en slechts één ziel tot Mij brengt, hoe groot zal dan uw vreugde met deze zijn in het koninkrijk Mijns Vaders."

En als die ene ziel uw eigen kind behoort te zijn . . . Hoe belangrijk is het fundament van een goed gezin van een Heilige der Laatste Dagen dan wel niet?

Het fundament van een tehuis

Een kuil in de grond is over 't algemeen niet erg belangwekkend, ten minste zo lang er geen schutting omheen staat. Hebt u wel eens een grote kuil gezien waar men een nieuw gebouw op gaat zetten? De voorbijgangers blijven staan en kijken er in en slaan met belangstelling het werk daarin gade. Deze kuil, deze uitgraving is voor de fundering waarop een gebouw wordt opgetrokken. Wanneer de grond niet stevig is, worden er heipalen in gedreven. Het koninklijk paleis in Amsterdam rust op 13.365 heipalen om de nodige stabiliteit te hebben. Er liggen honderden koeienhuiden onder de Oude Kerk in Delft, doch desondanks helt de toren onder

een kleine hoek. Wij bouwden een nieuw kerkgebouw in Rotterdam in 1954; het was nodig dat vele zeer grote cementen palen onder de fundering kwamen. Het Paleis van Schone Kunsten in Mexico City, de architectonische trots van Mexico, gebouwd van geïmporteerd marmer en met glasgordijnen getooid, is sinds zijn constructie vijftien voet gezakt. Slechts door geweldige injecties van cement kon het tegen wijd openbarsten beveiligd worden.

De fundamente van ons tehuis en van de Kerk moeten sterk zijn, zodat niets aan de bovenbouw beschadigd kan worden. Doch met een stevig fundament is men er nog niet. Wat zou er bereikt zijn als er niet verder werd gebouwd of het bouwen halverwege werd gestaakt? Wat wanneer het wel werd afgebouwd maar door gebrek aan behoorlijk onderhoud in verval geraakte? Het tehuis, het gezin en de Kerk zijn volgens onze leer eeuwige instellingen en moeten steeds toenemen. Daarom moet het fundament diep, breed en sterk zijn.

Geestelijke groei

Wij beginnen met de bouw van ons geestelijk fundament aan moeder's knie, waar ons wordt geleerd te bidden. Naarmate wij de prille jeugd jaren doorgaan, leren wij meer en meer over God en Zijn scheppingen. Onze onwikkeling krijgt een nieuwe en belangrijker betekenis wanneer wij acht jaar oud zijn en gedoopt worden. Wij gaan verder aan ons geestelijk fundament bouwen wanneer wij naar

„De Ster„

TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN IN NEDERLAND

Redacteur:
DALE R. CURTIS

Assistent:
A. D. JONGKEES

1966

66ste JAARGANG

Uitgave

van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen N.H.

INHOUDSOPGAVE:

A	Blz.	E	Blz.
Antwerpse Districtsconferentie ..	245	Een nieuwjaarsgroet	6
Als wij volmaaktheid verwachten ..	288	Een overlijdensbericht uit Salt Lake City	110
Afscheidsgroet	348	Een open brief	110
B			
Bekering (gedicht)	109	Eerste Kwartaal Ringconferentie ..	113
Blijf bij hetgeen de Kerk leert	340	Erratum	149
C			
Conferentiesprokkels 19, 6 (febr.- nr.), 70, 103, 233, 262, 293		Er werden meer gouden platen ge- vonden	275
D			
De vraag van de maand 15, 13 (febr.nr.), 73, 105, 133, 165, 242, 266, 302, 330, 361		Een extra tempelreis	375
Districtsconferentie in Overijssel (febr.nr.)	20	 	
De tempeldiensten	78, 109	G	
De grootste tragedie	81	Genealogie 9, 10 (febr.nr.), 76, 107, 138, 169, 196, 230, 271, 298, 326, 357	
De betekenis van waardigheid....	96	Gebeurtenissen in de Zending 29 (febr.nr.), 76, 91, 124, 155, 158, 222, 252, 284, 319, 350, 382	
De Antwerpse Districtsconferentie	112	God doet nooit voor ons wat wij zelf kunnen	77
De Kerk en haar doel	140, 175	Gedachten van anderen 117, 123, 219, 244, 246, 248	
Districtsconferentie Overijssel	142	Geboortebeperking geoorloofd? ..	247
Districtsconferentie Arnhem	145	 	
De 136e jaarlijkse conferentie	148	H	
De Eindhovense Districtsconferentie	171	Het gezinsgebed	7
De Utrechtse Districtsconferentie 178, 341		Hoe oud is de aarde?	17
De O.O.V.-Conferentie 1966	186	Het jeugdwerk	25, 87
De nieuwe Kerk te Amersfoort ..	205	Het Melchizedekse Priesterschap 15 (febr.nr.),	333
De Kerk van Jezus Christus in Amsterdam	208	Hoe lang bestaat de mens op aarde?	118
De B.Y.U.-dansgroep	215	Hij die denkt dat hij het kan	192
De tiende betekent veel voor heel veel mensen	277	Het O.O.V.-kamp	312
De Haagse Zustershulpvereniging in actie	314	Heeft de wereld nu ook profeten nodig?	338
Derde Kwartaal-Ringconferentie ..	316	 	
De reunie	346	I	
Districtsconferentie te Apeldoorn	376	Inwijding nieuwe kapel te Amster- dam	210
K			
		Korte mededeling	75, 232
		Korte verhalen uit „Gospel Ideals”	

M	Blz.
Mutaties in de Hollandse Ring	14, 115, 216, 292
Moederdag	137
Maak de kinderen klaar voor be- vordering	217

N	
Nogmaals het negervraagstuk	202
Naar de Engelse tempel	250
Na de dood... wat dan?	310
Nieuwe raadgever aangesteld	336

O	
Onze Profeet spreekt 3, 3 (febr.- nr.), 67, 99, 131, 163, 195, 227, 259, 291, 323, 355	
O.O.V.-Pinksterconferentie 1966 ..	204
Opdat geloof op aarde moge ver- meerderen	239
Onkreukbaarheid	301
Onderlinge Ontwikkelingsvereni- ging	309, 349, 381

P	
Pasen (gedicht)	102
Profetieën in de Bijbel betreffende het Boek van Mormon	279

R	
Rectificatie	106

S	
Standvastigheid	305
Sluiten wij elkander buiten?	384

T	Blz.
Tragedie of bestemming	365
Tweede Kwartaal Ringconferentie	213

U	
Uitstapje van de Goudse Z.H.V. ..	249

V	
Vierde kwartaalringconferentie 1965	21
Vijfenzestig jaar lidmaatschap	116
Verjaardag van de Z.H.V.	174
Voormalige presidenten groeten ons	332
Vergadering Genealogische Vereni- ging	395
Vierde kwartaalringconferentie 1966	369
Van de tafel van de Ringpresident	363, 380
Verslag van de conferentie van het Groningse district	374

W	
Wat eenheid vermag .... (febr.nr.)	17
Weekend naar Dortmund	150
Wij spelen er maar van	152
Wie is een leider?	183
Wat betekent het Priesterschap voor de leden van Christus' Kerk?	269
Wijsheid en „dwars gedoe”	310

Z	
Zonnehoek 27, 25 (febr.nr.), 89, 122	220
Zondagschoolreisje Gemeente Amersfoort	168
Zoekt niet naar rijkdom ,doch naar wijsheid	278
Zustershulpvereniging in Rotter- dam-Noord	337
Z.H.V.-bazar Den Haag, 26 nov. '66	370

het jeugdwerk, de zondagsschool en de Avondmaalsdienst gaan. Wat later maken wij nog meer vooruitgang door de O.O.V., het Priesterschap, de Z.H.V. en vele leerzame en gezellige activiteiten in de Kerk.

Is de doop voldoende? Het is een goed begin, maar nog ver van het einde van de reis. Zullen wij ophouden wanneer wij Diaken, Leraar, Priester zijn of de leeftijd van twaalf, vijftien, achttien, een en twintig of welke leeftijd ook, bereikt hebben? Heeft een man, een volwassen lid van de Aäronische priesterschap zijn huis afgebouwd? Misschien had hij wel een goed fundament, maar hij heeft er geen verdiepingen op gezet. Wat zal er met hem gebeuren wanneer hij later zijn koninkrijk binnengaat, zijn heerlijkheid en hij ontdekt daar zijn huis? Ofschoon het fundament was gelegd, stonden er geen woonruimten op. Hoe zou het zijn als wij daar aankomen en wij zijn maar vijftien of twintig of zelfs dertig of vijftig jaren getrouw geweest, en wij zien dat ons huis, ofschoon het begon op de rots van geloof, voor een derde deel of voor de helft van ons leven was verwaarloosd en onbewoonbaar geworden? Of wanneer wij het op zand hadden gebouwd en ingestort was? De bouwer die zijn huis op een stevig fundament bouwt is wijs ... en hij voltooit het! „En er is slagregen nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de

steenrots gegrond.” De Heiland zeide ook: „En indien gij Mijn geboden bewaart en volhardt tot het einde, zult gij het eeuwig leven hebben, welke gift de grootste van alle Gods giften is.”

Toen wij in Den Haag woonden, merkten wij op dat het Hollandse gezin goed is. Het gezinsleven is een van de grote kenmerken van de Hollanders. Over 't algemeen gesproken zijn de gezinnen in de avonduren thuis en niet op straat of in gelegenheden van vermaak die de stad biedt. Zij houden van het bijeen zijn als gezin. Zij gaan samen fietsen of wandelen. Zij spelen samen en gaan samen naar de Kerk. Het Hollandse tehuis heeft karakter en stabiliteit. Het heeft een breed fundament, gebouwd op geloof, begrip en opdoen van kennis. Daarop kan een groot een eeuwig gebouw worden opgericht. Het evangelie van Jezus Christus kan dit tot stand brengen. Het nalen van deszelfs beginselen voegt de ene steen op de andere; het zal ten hemel reiken en nooit vallen. Zuster Van Dam en ik geven u onze getuigenis dat God leeft, dat Jezus Christus Zijn Zoon is, onze Heiland en Verlosser, en dat Joseph Smith een Profeet van God is en dat hij een goddelijke zending had. Wij getuigen ook van de eeuwige waarheden die ons in deze tijd geopenbaard zijn.

Geliefde broeders en zusters, wij prijzen u om uw goede gezinnen en tehuizen en om uw moed en overtuiging waarmede u het Evangelie van Jezus Christus hebt aangenomen. Wij sporen u aan in alle opzichten dit na te leven, actief in

de Kerk te zijn en vrijwillig van uw tijd en middelen te geven, want wij geloven oprecht deze woorden: „Ik de Heer ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg, maar indien gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.” (L. & V. 82 : 10). Wij denken vaak aan de

tijd dat wij onder u woonden. Wij bidden steeds voor uw welzijn, uw getrouwheid, uw geluk in uw gezinnen en met uw kinderen. Moge onze Vader in de hemel u zegenen en belonen in dit leven en door alle eeuwigheid heen.

Donovan H. van Dam.

Districtsconferentie

NOORD HOLLAND - UTRECHT

Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Dat dit niet altijd opgaat, behoeft geen betoog. Stel u een vergadering van enige mensen voor die het met elkander oneens zijn en twee partijen vormen. Tijdens die vergadering neemt het aantal zielen aan beide zijden toe met mensen die niet alleen met de andere partij van mening verschillen, maar het ook onderling oneens zijn. Dan verkeert de waarheid van die goede oud-Hollandse spreuk in het tegendeel. Men behoeft daar echter niet bang voor te zijn waar het de bijeenkomst van gelijkgezinden, betreft, die elkander met warme gevoelens van genegenheid begroeten en blij zijn elkaar na lange tijd weer te zien. En dat was het geval met de conferentie van twee gecombineerde districten, het Noordhollandse en het Utrechtse district, die in het nieuwe kerkgebouw in Amsterdam-Oost de 22e januari onder de afwisselende leiding van districtspresident v. d. Reijden en districtspresident van Utrecht Neerjens werd gehouden.

Zoals bij deze conferenties gebruikelijk is, begon de dag met een vergadering van de gezamenlijke priesterschapsdragers en een vergadering van de leden van de Zustershulpvereniging; eerstgenoemde in de recreatiezaal en laatstgenoemde in de kapel, die om 9.30 een aanvang namen. Het hoofdthema van de priesterschapsvergadering werd door broeder Robert Kirschbaun behandeld: het bewijs, aan de hand van profetieën uit de Standaardwerken van de Kerk geleverd, dat de wederkomst van Christus niet ver af meer kan zijn en dat de aangehaalde profetieën zijn vervuld of weldra vervuld zullen worden.

Om 11 uur werd de openbare ochtendvergadering geopend met een welkomstwoord van Broeder Engelbert, eerste raadgever in het zendingsbestuur. Br. v. d. Reijden deed daarna de nodige bekendmakingen voor deze dag. Na het openingslied no. 74 „Lentegroen” en het openingsgebed, waarin president Robert Kirschbaum voorging,

zong zuster Neerings met haar mooie sopraan een solo, hierbij op de piano begeleid door Zuster Curtis: „My Savior lives”.

Nadat President Henry Neerings het thema van deze conferentie had genoemd, namelijk „Een wonderbaar werk en een wonder is geschied”, nam de Zendingspresident het woord. Het onderwerp van President Curtis was: „Wie is Jezus Christus en wat bracht Hij de wereld? Daarover zijn de meningen in de wereld zeer verdeeld, maar toch noemen alle christelijke kerken zich de kerk van Christus. Doch het is noodzakelijk een goed begrip te hebben van het verzoeningswerk van Christus en wat Hij daarmee voor de mensen heeft bereikt, namelijk de opstanding en de macht om zonden te vergeven. En voor hen, die Hem gehoorzamen, het eeuwige leven. Na een bespreking van Joh. 1 : 1-3 en het voorstel van Lucifer in het voorbestaan om de mensen te dwingen tot gehoorzaamheid, besloot spreker met verwijzing naar afdeling 76 van het boek Leer & Verbonden, dat ons de betekenis van de volheid van het Evangelie geeft. Na het tussenlied 112 „Hoop op der bergen kruin”, dat door de aanwezigen staande werd gezongen, hoorden wij van twee jonge ouderlingen en wel van Arie Noot jr. van de Zeister gemeente en van J. Oppelaar uit Haarlem. Het onderwerp van eerstgenoemde was: „Wat gebeurde met het Evangelie van Jezus Christus?” Deze jonge spreker gaf een helder overzicht van het oprichten door de Hei-

land van Zijn Kerk in het midden des tijds met haar ambten, ambtenaren, gaven en machten en hoe deze Kerk, nadat de door Jezus aangestelde apostelen haar in de landen rond de Middellandse Zee hadden verbreid, door ingeslopen afval afbrokkelde en er tenslotte maar weinig van het zuivere Evangelie overbleef, vooral nadat keizer Constantijn zichzelf tot hoofd van de kerk in het begin van de vierde eeuw had aangesteld, ofschoon hij toch Pontifex Maximus, d.w.z. hoofd van de heidense godsdiensten bleef. Het fundament van het evangeliegebouw: apostelen en profeten (Efeze 2 : 20) was weggenomen; het gebouw stortte nu helemaal ineen. De andere jonge ouderling J. Oppelaar had tot onderwerp: „Hoe kon het Evangelie weer hersteld worden?” Spreker, na over de vervolging te hebben gesproken, die reeds in Christus' dagen was ingezet en die tenslotte culmineerde in de marteldood van vele toenmalige Christenen, haalde Jesaja 24 : 5 en 6 aan, ten bewijze dat er een lange tijd van afval zou zijn. Maar de herstelling van het Evangelie in zijn zuiverheid en volheid werd ook door de profeten voorspeld, welke profetieën het begin hunner vervulling vonden in het gebed dat Joseph Smith opzond, nadat hij de raad van Jakobus in het vijfde vers van het eerste hoofdstuk van diens zendbrief had gelezen en opgevolgd. Het Priesterschap werd weer naar de aarde teruggebracht door Johannes de Doper en de apostelen Petrus, Jacobus en Johannes en toen kon aan de wederoprichting

van de Kerk worden begonnen. Het boek van Mormon verscheen en daarmee was het Evangelie van Jezus Christus in zijn volheid hersteld.

Vervolgens werd door allen het lied 217 „Wat is het Evangelie?” gezongen, waarna President v. d. Reijden enige mededelingen met betrekking tot de middagpauze en tijdens deze pauze te houden vergaderingen van Zondagsschool- en Jeugdwerkleiders en leidsters deed. Als laatste spreker in deze ochtenddienst verkreeg Broeder de Jager, tweede raadgever in het zendingsbestuur het woord met als onderwerp: „Betekenis en rol van profeten.” Onze verantwoording als leden van Christus' Kerk is groot,” aldus spreker en hij verwees naar Lukas 12 : 48, waar wij lezen: „. . . Een iegelijk, wien veel gegeven is, van die zal veel geëist worden; en wien men vertrouwd heeft, van dien zal men overvloediger eisen.” Wij geloven in het woord der profeten; van hen ontvangen wij kennis, want zij zijn geïnspireerd. Dat is het grote verschil met andere christelijke kerken, die niet geloven dat ook in deze tijd God Zijn wil openbaart. Wij geloven dit wel en dat komt tot uitdrukking in het negende artikel der Geloofs.

Spreker besluit met voorlezing van bladzijde 13 uit „De Leringen van Joseph Smith” en een tekst uit het boek Leer & Verbonden afd. 1 : 38 en 39.

Deze ochtendvergadering werd om 1 uur namiddag gesloten met het zingen van lied 56 „Hoort Gij ons lied, o Heer” en gebed, waarin

Broeder Willem van Zoeren, President van de Gemeente Amersfoort, voorging. Het aantal aanwezigen bedroeg 217.

Nadat alle conferentiegangers om 2.30 uur in de kapel van het Amsterdamse Kerkgebouw wederom verenigd waren, opende President de Jager met een woord van welkom deze namiddagvergadering, waarna President Neerings enige woorden sprak over de „onbekende God”, ons echter niet onbekend. Nadat het openingslied no. 13 „D'arde met haar bloemenpracht” was gezongen en broeder Beuk, gemeentepresident van Hilversum het openingsgebed had opgezonden, nam President Dale R. Curtis het woord en stelde Henry Neerings als president van het Utrechtse district aan de aanwezigen ter ondersteuning in zijn ambt, hetwelk hij inmiddels had aanvaard, voor en sprak een dankwoord tot Broeder van Zoeren en Broeder ten Broeke, die president Cornelius van Rij als raadgevers in zijn ambt in het Utrechtse districtsbestuur terzijde hadden gestaan. Tevens werd broeder Holmgren als raadgever van President Neerings ter ondersteuning voorgesteld. Beide functionarissen werden met eenparige stemming in hun roeping aanvaard. Vervolgens stelde president Curtis broeder Loth van de Amersfoortse gemeente aan de leden voor om in het Melchizedekse Priesterschap te worden opgenomen en geordend te worden tot het ambt van ouderling. Ook hiertegen rees geen enkel bezwaar.

Een muzikaal intermezzo werd nu geleverd door de zingende zusters uit Haarlem, die op verdienstelijke wijze lied 139 „Diebre kind'ren, God is met u” zongen.

Nadat President v. d. Reijden een kort overzicht van het verdere verloop van de middagdienst had gegeven, betrad broeder Vreven als eerste spreker het podium met als onderwerp: „De herstelling van het Evangelie”. Aan de hand van enige profetieën uit het Oude en Nieuwe Testament en uit het Boek van Mormon toonde spreker op overtuigende wijze aan, dat het Evangelie hersteld zou worden niet alleen, maar dat het ook hersteld is.

De volgende spreker was schrijver dezes. Zijn onderwerp was: „De verschijning van het Boek van Mormon door de Bijbel voorspeld. Spreker verwees naar Jesaja 29 en Ezechiël 37 : 16-19, teksten, die voor de wereld verborgen zijn, maar voor ons zeer duidelijk. Spreker wees op de grote nauwkeurigheid van Jesaja's profetie in Jes. 29 : 11, waar deze profeet zegt, dat de *woorden* van het boek aan een geleerde zullen gegeven worden, maar *het boek zelf* aan een die het niet kan lezen. Tevens wees hij op het verschil in vertaling van Gen. 49 : 22 volgens de Statenvertaling en die van het Bijbelgenootschap. De afstammelingen van Jozef gaan *over* de muur, d.w.z. zij steken de oceaan over. Maar het Bijbelgenootschap geeft: „De takken steken boven de muur uit”, welke vertaling de betekenis dus niet vergeeft.

Nadat als tussenlied de verzen 1

en 3 van no. 37 „Zielslief heeft het hart van de Herder” was gezongen, verkreeg Broeder Wouter van Beek van de Zeister gemeente het woord. Onderwerp: „De herstelling van het Priesterschap. Als antwoord op een enquête eens gehouden en waarin werd verzocht de namen te noemen van de mensen, aan wie de wereld het meest te danken had, werden er verscheidene genoemd, maar Jezus Christus was er niet bij. Joseph Smith ook niet. Toch was deze, als instrument in Gods handen, als profeet van de bedeling van de volheid der tijden degeen, die de wereld van deze tijd het belangrijkste dat er bestaat, gegeven heeft: het Evangelie in zijn volheid en zuiverheid en het Priesterschap, dat hijzelf ontving van de sleuteldragers ervan, namelijk Johannes de Doper en de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes, respectievelijk sleuteldragers van het Aäronische en het Melchizedekse Priesterschap.

Deze herstelling was door de grote afval noodzakelijk geworden, omdat de macht om in Gods naam te spreken en te handelen, van de aarde was weggenomen en zonder die macht het Evangelie niet verkondigd en de Kerk van Jezus Christus niet wederopgericht kan worden.

De volgende spreker, broeder Marshall, oorspronkelijk uit Engeland afkomstig doch thans in Nijkerk wonend, sprak in onberispelijk Nederlands zijn toespraak. „Spieren van het menselijk lichaam die niet gebruikt worden, gaan in kracht achteruit en als ze van het

begin af nooit in werking komen, worden ze nooit sterk. Zo is dit ook met de geestelijke krachten die voor het instandhouden van de Kerk, van Gods Koninkrijk op aarde, het geval. Spreker spoorde ons aan die vooral niet ongebruikt te laten.

Vervolgens sprak President Neerings enige woorden van dank aan het adres van het Amsterdamse kerkbestuur, dat met opoffering van eigen faciliteiten, die het nieuwe kerkgebouw zo ruimschoots biedt, de leden van de beide districten zo veel gastvrijheid heeft betoond.

De laatste spreker van deze middag was President Engelbert, eerste raadgever in het zendingsbestuur. Onderwerp: „Het Evangelie en de mens van de twintigste eeuw.”

In vergelijking met de leden van de oorspronkelijke Kerk worden de leden in deze tijd met geheel andere toestanden, andere opvattingen, andere tijden geconfron-

teerd. De mensen van deze tijd krijgen onder het etiket „Evangelie” menigerlei leer aangeboden. Wat is goed en wat niet? Wij leven in een gevaarlijke tijd, want wat weleer als onomstotelijk juist en onaantastbaar werd erkend, is nu in de ogen van velen ouderwets en niet de moeite waard zich daar aan te houden. Vooral op sexueel gebied dreigen ernstige gevaren. Met een ernstige waarschuwing en aansporing tot standvastigheid in het naleven van Gods geboden besloot spreker zijn toespraak.

Na het slotwoord van de Zendingpresident Dale R. Curtis, waarin deze zijn dankbaarheid voor deze dag tot uitdrukking bracht, werd deze vergadering om 4.30 gesloten met het zingen van lied 220 „Heiland, geef een avondzegen” en gebed, waarin broeder Willem van Rijswijck, gemeentepresident van Den Helder, voorging. Deze vergadering werd door 169 personen bijgewoond.

A. D. J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Onze twijfels zijn verraders en doen ons het goede verliezen dat wij hadden kunnen verwerven, door de vrees het te beproeven.

Shakespeare

Het Evangelie

van Intelligente inspanning

(uit „Gospel Ideals" van President David O. McKay.)

Op zekere dag waren enige kleine jongens bezig met zwemmen, of liever met leren zwemmen, want geen van hen kon meer dan een paar slagen doen. Op korte afstand stroomafwaarts was een ver-raderlijke, diepe kuil. Een van de kinderen waagde zich in zijn overmoedigheid te ver en kwam in die kuil terecht. Hij kon zichzelf niet redden en het eerste ogenblik wisten zijn kameraadjes niet wat zij moesten doen. Gelukkig was er een bij met tegenwoordigheid van geest die daarna onmiddellijk handelde. Hij trok een lange stok uit een schutting van wilgenhout en stak het ene eind de drenkeling toe. Deze greep het, hield het stevig vast en was gered.

Alle jongens zeiden dat de waaghals zijn leven aan de jongen had te danken die het redmiddel had gebruikt.

Dat is ongetwijfeld waar, maar toch, ondanks het redmiddel dat hem werd aangereikt, zou hij zijn verdronken, indien hij dat niet had gegrepen en zelf niets had gedaan, het helfhaftig optreden van zijn vriendje ten spijt.

In deze oude wereld van ons spelen, zwemmen en worstelen de kinderen der mensen in de levenszee. Er zijn er die zeggen dat niemand zal zinken en verloren gaan, als hij maar naar Jezus op de kust

wil zien en zeggen: „Ik geloof." Weer anderen zeggen dat iedereen op eigen kracht naar de kust moet zwemmen of anders voor eeuwig verloren zal gaan. De waarheid is dat deze beide uitersten fout zijn. Christus zal iemand evenmin redden die zich niet wil inspannen als de jonge redder in de rivier de drenkeling had kunnen redden, indien deze het middel niet had gegrepen, dat hem werd geboden. De mens kan zichzelf ook niet redden, als hij de middelen die Christus voor 's mensen zaligheid biedt, niet aanneemt.

De geest van laster en de geest van het evangelie

De geest van laster en de geest van het evangelie zijn gemakkelijk te onderkennen. Ik herinner mij een geval in Engeland gedurende mijn laatste zending, dat mijn bedoeling illustreert. Twee elders hadden op eigen, zware kosten een zaal gehuurd, hun vergadering bekend gemaakt en literatuur verspreid. Hun verwachtingen waren die zondagmorgen hoog gespannen en toen zij de gehuurde zaal naderden, zagen zij een betrekkelijk groot aantal mensen, die aan hun uitnodiging gehoor hadden gegeven. Een persoon, in het gewaad van een voorganger van een Chris-

telijke kerk gekleed, naderde de zaal en werd daar begroet door de elder die in de deuropening stond. Deze strekte zijn hand uit, maar de predikant weigerde die en zeide verachtelijk: „Ik ben niet hier gekomen om u een hand te geven.” „Zoals u wilt,” zei de elder, „u bent welkom.” En hij nodigde hem uit naar binnen te gaan.

Toen de elder mij dit vertelde, zeide hij: „Ik voel me toch wat ontmoedigd en droef gestemd.”

Ik zeide: „U moet dankbaar zijn voor de ervaring die u die dag hebt opgedaan. Die mijnheer beoordeelde u verkeerd en dat weet u. U weet dat u oprecht bent. U weet wat u in uw hart hebt. U weet ook dat hij het met zijn beschuldigingen en zijn gevoelens jegens u en uw mensen bij het verkeerde eind had. Beproof die geest en zie of u nu niet meer vertrouwen hebt in het werk waarover u gesteld bent dan u ooit tevoren had.

De herfst borg het zonlicht
in sombere luchten,
die ons deden vluchten
tot dicht bij elkaar.
Want het leven ging heen,
om in stormen te sterven,
nieuw zaad te verwerven
voor 't komende jaar.

Op weg naar het voorjaar,
het eeuwig ontwaken,
kwam een tijdelijk baken
op de sterf'lijke zee.
We bouwden een huis,
om het Kind te ontvangen,
't symbool van verlangen
naar eenheid en vree.
En nu . . .

Staande voor 't venster,
met de ster in 't verleden,
smeken gebeden
om kracht voor elkaar.
Voor U, die ons lief zijn,
in 't nu, in dit heden
vragen gebeden
een vreugdevol jaar.

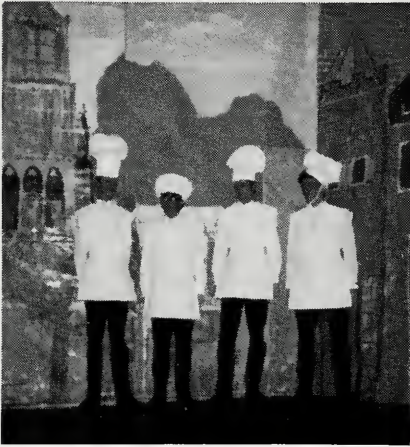
Waakt met ons en bidt,
in het uitzicht op morgen,
ondanks de zorgen,
die immer verrijzen.
Om de flitsende stralen te volgen,
die hooggetoond klinkend,
in 't hemelruim blinkend,
de weg naar de eeuwigheid wijzen.

W.H.T.

ROADSHOWCONFERENTIE

1967

De op 7 en 8 januari in Apeldoorn gehouden Roadshowconferentie was volgens algemene opinie een algemeen succes. Wat betreft de zaterdagavond was dit in de

eerste plaats te danken aan de kwaliteit van de vertoonde Roadshows, terwijl zondag zowel het geven van getuigenissen als het geven van toespraken op daadkrachtige en moedige wijze werd ondernomen.

Allereerst de Roadshows. Deze begonnen zaterdagmiddag - iedereen arriveerde in de loop van die middag gezond en wel - en het eerste kwam de O.O.V. van Maastricht op het toneel. Gezien de afstanden die zij hadden moeten afleggen plus het feit dat dit een jonge en in Roadshows onervaren O.O.V. is met slechts weinig leden, was hun prestatie dapper en gericht.

Zeist volgde daarop. De Zeistenaars hadden er wel schik in en de vraag is wie meer plezier had, de toeschouwers of de deelnemers; allebei gelijk, nemen wij aan. Daarna kwam Den Helder, die vooral met zijn decor, maar ook met de dialogen de sfeer van de stad duidelijk maakte. Iemand die er nog niet is geweest, weet wat hem er te wachten staat.

Arnhem, de winnaar van het festival, voldeed in alle opzichten het beste aan het thema nl. ONZE STAD. De roadshow van de O.O.V.-ers uit Arnhem was een feest van originaliteit die alle informatie over hun stad op een zeer kundige wijze presenteerde. De aspecten dans, zang en toneel waren een hoogtepunt onder de prestatie van deze groep, en hun overwinning was voor geen enkele een verrassing. Het werd de toeschouwers duidelijk gemaakt wat er met een roadshow gedaan kon worden. Na deze deelnemers was de middag al verstreken. Zwolle had als thema de rondleiding van Amerikaanse toeristen door enkele zeer spraakzame burgers van deze stad. Zowel lid als zendeling werd hierbij betrokken en werd als amusant schouwspel aanvaard.

Dit thema herhaalde zich ten dele bij Apeldoorn doch het decor en ook de onderwerpen van gesprek waren geheel anders. Duidelijk

kwam bij deze twee Roadshows het karakter van de twee steden naar voren, beide trouw aan hun provincie.

Almelo was bijzonder origineel, daar zij alle decors - zij wisselden verscheidene malen! - en alle voorwerpen zelf gemaakt hadden en vooral omdat ze zelf de muziek hadden samengesteld en uitgevoerd, op de band opgenomen en een eigen dans er bij gemaakt! In

dit opzicht een voorbeeld voor allen! Ook de individuele zang was soms verrassend goed.

Amersfoort maakte gebruik van het immanent idee van de kleuren TV om zodoende een aantal voortreffelijke dia's te laten zien van hun stad. Hierin werd ieder duidelijk wat deze stad zoal te bieden heeft. Verder was de samenspraak tussen mannen en vrouwen oorspronkelijk en zeer amusant. Het werd enthousiast ontvangen door publiek en jury.

Leeuwarden was eigenlijk de meest „Hollandse” stad, zoals buitenlandse toeristen dat verstaan. Dankbaar gebruik maakten zij

van de ideeën haringstalletje (met vlaggetje) dat tijdens een dans op het toneel werd ingericht!

Us mem, de friese koe, die in Leeuwarden met een standbeeld wordt vereerd, mocht er hier ook best wezen, evenals het bruidspaar in originele klederdracht dat een leuk dansduetje ten beste gaf. Hun derde prijs was zeer verdiend. Met Almelo en Zeist was het Brussel die verder van de jury een speciale vermelding kreeg. Het hele toneel kwam er aan te pas om het ochtendverloop van een typische Brusselse markt, op de vlooiemarkt, ten tonele te voeren. Juist vanwege haar typerende karakter en het goed gebruik van het Vlaamse accent - des te duidelijker voor de Hollanders - was deze Roadshow buitengewoon populair. Antwerpen gaf een geschiedkundig relaas waarin de minder glorierijke aspecten nogal geaccentueerd werden. Dit was jammer in zoverre men dient te zorgen dat een keuze van thema niet strijdig is met de principes van de Kerk, maar jammer ook voor de mensen die hun niet onaanzienlijke talent hieraan besteedden.

Amsterdam, de winnaar van het Ringtoneelfestival, herhaalde zijn toneelstukje voor ons om de avond des te rijker te maken, terwijl in de korte pauzes br. en zr. van Ree uit Utrecht de toeschouwers amuseerden, evenals een koortje van de leden van het O.O.V.-zomerkamp 1966 te Assen.

Groningen had als thema het beleg van 1672 waarin vooral de costuums excelleerden. Hierin en in

hun keuze van het thema waren zij het best geslaagd. Ook hun zang en dans werden met enthousiast applaus begroet. Groningen was een waardige winnaar van de tweede prijs.

De avond werd gesloten met gebed waarna ieder tevreden en voldaan zijn slaapgelegenheid opzocht en ging slapen (?).

De volgende dag was het conferentie, met als thema voor de toe-

spraken: DE VOLLE WAPENRUSTING GODS, genomen uit Eph. 6 : 11, 12.

De toespraken die ochtend werden enthousiast en overtuigd gegeven; begonnen werd door zr. Van der Lende, voortgezet door Willem van Rijswijk uit Den Helder en Emmy Weening uit Groningen, Anneke Westerhof uit Arnhem en Joop Scholten (in het uniform van

de dienstplichtige) uit Hilversum. Alle sprekers behandelden op een duidelijke manier hun onderwerpen nl. resp. over de noodzaak van een wapenrusting (zr. Van der Lende), over „de lendenen omgord met de waarheid (William van Rijswijk), over „aangedaan hebben het borstschild der gerechtigheid” (Emmy Weening), over „bereidheid” (Anneke Westerhof) en „de voeten geschoeid met de bereidheid van het Evangelie des vredes” (Joop Scholten). Dankbaar werd er ook gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het geven van getuigenissen.

De middagconferentie zette het thema voort met de verzen 16 en 17. Sprekers waren Wouter van Beek („de Kerk met haar organisatie als wapenrusting Gods”), Rob van Schouwenburg („Het schild des geloofs”) zuster Visser („De helm der zaligheid”) en Frits Grader („Het zwaard des Geestes, hetwelk is Godes woord”). Een boeiende en inspirerende samenvatting werd gegeven door br. Engelbert, die met een liefdevol en zachtmoedig woord deze rij van bijzonder opbouwende toespraken sloot. Iedereen ging gestrekt en met een besef van rijkdom weer naar huis, vastbesloten het volgende jaar weer op de Roadshowconferentie aanwezig te zijn.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Pas op voor een halve waarheid; u zoudt de verkeerde helft wel eens kunnen vasthouden.

Improvement Era

De lezers van de Ster zullen, wanneer zij het februarinummer ontvingen, voor de laatste maal ons maandelijks periodiek in het oude, bekende gewaad zien.

Onze Ster zal met ingang van maart 1967 in aanzien, formaat en inhoud aanzienlijk in waarde zijn gestegen, zoals u zult opmerken, zodra u het eerste nummer in handen krijgt.

Wij verheugen ons op deze vooruitgang en vertrouwen dat dit met u ook het geval zal zijn. Zoals u reeds elders in het maartnummer werd medegedeeld, komt de copij rechtstreeks uit het hoofdkwartier van de Kerk, geselecteerd door zeer bekwame mannen en vrouwen, hetgeen een waarborg is voor

de hoge kwaliteit en geestelijke rijkdom aan gedachten.

Door deze verbetering, die de Ster nu ondergaat, kan echter het toch reeds zeer lage abonnementsgeld van f 5,— per jaar niet gehandhaafd blijven. Dat moet belangrijk hoger worden en is nu gesteld op f 12,— per jaar, d.i. één gulden per maand. Losse nummers à f 1,— per stuk zullen eveneens beschikbaar worden gesteld, bij wijze van zendingsattribuut en als geschenk door deze of gene aan vrienden en/of onderzoekers.

Moge het nieuwe gewaad er toe bijdragen, dat vele leden (waarom niet alle?) zich op de nieuwe Ster zullen abonneren!

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Het enige dat sommige mensen willen lenen, is het oor.

Veel mensen die hevig op hun rechten staan, falen ernstig waar het hun plichten betreft.

De bekwaamheid in verscheidene talen te spreken is waardevol, maar de bekwaamheid in één taal te zwijgen is onschatbaar.

Improvement Era

Geluk is een vlinder. Wanneer ge het najaagt, ontwijkt het u steeds, maar wanneer u rustig gaat zitten, zal het op u lichten.

Hawthorne

ONDERLINGE ONTWIKKELINGS-VERENIGING

HOLLANDSE RING

NEDERLANDSE ZENDING

RECTIFICATIE

In de vorige aankondiging van de zomerkampen stond dat het inschrijfgeld f 5,— bedroeg, dit is echter f 15,—. Het kampgeld bedraagt dan nog f 35,—.

Kamp I, dat gehouden zal worden van 22 - 29 juli, wordt een kamp voor 15 jaar *en ouder* (oorspronkelijk 15 - 17 jaar).

OPGAVE: in de Ring bij Ron Muntinga, gironummer 1377286;
in de Zending bij Wouter van Beek, gironummer 1352563.

NEDERLANDSE ZENDING

Werkt u al aan uw liederen en uw toespraken? U weet het, lied 203, Leid mij Pelgrim, moet gedaan worden naast een vrij te kiezen lied. Op de komende districtsconferenties zullen per district de wedstrijden worden gehouden en de beste daarvan gaan naar Apeldoorn waar ze door de hele Zending gehoord zullen worden, want met Pasen staat er weer iets groots op het programma nl.

zendings GOUD EN GROEN BAL

in APELDOORN op zaterdag 25 maart, met 's zondags, de eerste Paasdag, 26 maart een grote

J E U G D C O N F E R E N T I E

BEREID U NU ALVAST VOOR OM TE KUNNEN GAAN, v.w.b.
reiskosten
kleren (meisjes als het kan in het lang)

HOLLANDSE RING

NEDERLANDSE ZENDING

De PINKSTERCONFERENTIE heet sinds dit jaar niet meer „Pinksterconferentie” maar O.O.V.-CONFERENTIE. Hij zal dan ook niet op Pinksteren gehouden worden, maar op het weekend van

10 en 11 JUNI

in Rotterdam. HOUDT U HIER ALVAST REKENING MEE?

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandse ring

GEDOOPT IN DE NEDERLANDSE ZENDING ANTWERPEN

Volkrick-van Laeten, Marie Josepha, 14 januari 1967

ARNHEM

Looy, Isaak Malinus, 27 januari 1967

Looy-Dekker, Hillegonda, 27 januari 1967

Looy, Frans Peter, 27 januari 1967

HARLINGEN

Alkema, Johan Martin, 21 januari 1967

GRONINGEN

van Olden, Watini, 21 januari 1967

van Olden, Erna, 21 januari 1967

van Olden, Walter, 23 december 1966

van Olden, Martin, 23 december 1966

van Olden, Clara, 23 december 1966

UTRECHT

van der Horst, Eveline Josephine, 27 januari 1967

ZEIST

Jeaman, Lucy Christine, 27 januari 1967

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING AMSTERDAM

Gravestein, Geertje, 27 januari 1967

van Hanja, Gerrit Andreas, 6 januari 1967

ROTTERDAM-NOORD

Verhulst, Johanna Clasina, 25 januari 1967

Schmidt, Adelgonda Hendrika Nooijen, 6 januari 1967

ROTTERDAM-ZUID

Brouwn, Willy Fedor, 28 december 1966

Brouwn-Rapprecht, Lucia Vera, 28 december 1966

van der Schee, Joost, 28 december 1966

VERHOOGING IN HET PRIESTERSCHAP IN DE RING GEORDEND TOT LERAAR

van Schaik, Thomas Wilhelmus Maria

GEBOORTE

UTRECHT

Dijkwel, Jan Jacob, 7 december 1966

INGEZEGEND

DEN HAAG

van Deyl, Marcel Jan, 11 december 1966

OVERLEDEN

HAARLEM

Rolf Vreven, 3 januari 1967

HARLINGEN

Boonstra-Vellinga, Anna, 23 december 1966

OVERLEDEN IN DE RING

Raben, Willem Carel, 2 0december 1966

OVERGEPLAATST

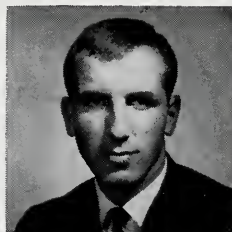
Neldon de Boer, van Schiedam naar Brussel
Richard Heath, van Mechelen naar Brussel
Randy Morgon, van Heerlen naar Brussel
Dirk van Stralen, van Gent naar Heerlen
Raymond v. d. Werf, van Leiden naar Heerlen
Hans A. Flink van Brussel naar Maastricht
Stephen Fowers, van Dordrecht naar Antwerpen
F. Autenrieb, van Amsterdam naar Antwerpen
Ronald v. d. Beek, van Antwerpen naar Mechelen
Byron Shields, van Haarlem naar Rotterdam
Steven c. Foster, van Brussel naar Den Haag
Peter Witkamp, van Groningen naar Leiden
Michael Vaughan, van Maastricht naar Schiedam
Ronald Karren, van Den Haag naar Rotterdam
Richard Douglas, van Groningen naar Dordrecht
Theo Schreur, van Rotterdam naar Arnhem
Albert v. d. Meiden, van Den Helder naar Groningen
James S. Larsen, van Amsterdam naar Groningen
Gerard Roos, van Arnhem naar Haarlem
Parley Bernards, van Brussel naar Haarlem
Peter Charles, van Rotterdam naar Haarlem
William van Rij, van Antwerpen naar Nijmegen
Harold Higgins, van Nijmegen naar Antwerpen
Carl Wouden, van Gent naar Alkmaar
Curtis van Katwijk, van Amsterdam naar Den Helder
Harold v. Vleet, van Heerlen naar Amsterdam
Hubertus B. Leeftang, van Alkmaar naar Amsterdam
Peter Kuipers, van Antwerpen naar Amsterdam
Arnold Bateman, van South Zone naar North Zone
Alan Croshaw van North Zone naar South Zone.

VERTROKKEN

Michael Themmen
Harro van Leeuwen

M. Themmen

H. v. Leeuwen

KARAKTER IS OVERWINNING

door Richard L. Evans
lid van de Raad der Twaalven

Van Ivor Griffith is een korte doch scherpe zin afkomstig, die veelzeggend is en nog veel meer te denken geeft: „Karakter is overwinning, geen gave.” Voor de beslissingen die ons vormen, hebben wij zelfbeheersing, discipline en een eerlijk onderzoek van onszelf nodig. Vaak vergoelijken wij onze zwakheden, geven wij aan begeerten toe en hebben allerlei verontschuldigungen voor onze misslagen. Maar wie kan voor ons beslissen het beter te doen als wij zelf niet besluiten? Wie kan ons boven ons eigen pogen uitheffen? Wie kan ons beter kennen dan wij onszelf kennen? Het verlangen, het voor-nemen en de poging zijn aan ons en een halfslachtig op een accoord-je gooien is niet genoeg. Met verstandig praten alleen komt men er niet. „Het heeft geen zin te zeggen „we doen ons best”, zei Winston Churchill. Ge moet slagen in wat gedaan moet worden.” En dat is geen zaak van alleen maar besluiten en geen zaak van eenmaal proberen en dan niet meer. Het is een zaak van een vaste lijn in vele beslissingen, van kleine en van grote dingen, bijna ieder uur en ieder

ogenblik. „Onze daden beperken ons even zeer als wij onze daden beperken”, zeide George Eliot.

„Ons karakter is slechts de stempel op onze ziel, gezet door de vrije keuze tussen goed en kwaad die wij in het leven hebben gedaan. Wij kunnen met dromen geen karakter opbouwen; wij moeten er een voor onszelf smeden. Een van de grootste lessen die wij onze kinderen moeten leren is de wet van oorzaak en gevolg en onze eigen verantwoordelijkheid voor wat wij zijn in vergelijking met wat wij kunnen worden. „In de komende jaren zal er een tijd zijn dat ge tegen de grote verleiding vecht of beeft onder de grote smart van uw leven,” zei Phillips Brooks. „Maar de werkelijke worsteling is hier en nu, in deze rustige ogenblikken. Nu moet het besluit worden genomen of ge in de dagen van hevige smart of verleiding elendig zult falen of glorierijk overwinnen. Karakter kan alleen worden gevormd door een gestadig, langdurig proces.”

Karakter is overwinning, geen gave - een zeer grote overwinning.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Uw omgeving zal een prettige plaats zijn om in te leven, indien u een prettig mens bent om naast te leven.

